A. 1847. № 23.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* wegens wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is f 5 in de drie maanden.

WOENSDAG 3 FEBRUARI.

De prijs der Advertentiën is f 1 voor het eerste regels, f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen [illegible] voor elke plaatsing.

De zaak van onzen uitgever voor den Hoogen Raad.

Voor dezelfde maal zal heden de zaak van onzen uitgever voor den regter gebragt worden. Drie geheel uiteenloopende meeningen zijn daaromtrent door verschillende regts-collegien uitgebragt; de regtbank van Arnhem vond geene termen ten veroordeeling, het Gelderscheb hof zegende daarin tegen den *persoon* en het *gezag* des koonings; het hof van Zuid-Holland sprak hem op deze punten vrij, maar oordeelde, dat de *waardigheid* des koonings hoogaandelijk was aangetast. Wanneer hetzelfde feit door verschillende regtbanken zoo geheel verschillend beoordeeld wordt, meenen wij niet te veel zeggen, wanneer wij de wet voor duister houden, en gelooven, dat het onbillijk zou wezen voor de slechte uitdrukking dier gelegenheidswet de individus te straffen. Het verschil bewijst, hoe dringend noodzakelijk eene hermeening onzer strafwetgeving, ook op dit punt, is.

Hoewel de Oedipus, die het raadsel van het Zuid-Hollandsche hof zal weten op te lossen, nog verre te zoeken schijnt, zoo hoop echter de uitspraak van den Hoogen Raad, indien wij op het arrest in de zaak van den uitgever van den *Snelwagen*, den heer VAN HULST, letten, [illegible] twijfelachtig zijn.

[illegible] heeft de Hooge Raad aan het woord *waardigheid* des koonings de beteekenis gegeven van *onschendbaarheid* des koonings. (De brochure, bij DOORMAN uitgegeven, was nog niet gekomen.) Nu zal men [illegible] onschendbaarheid des koonings aanrandt. De Hooge Raad zal dus niet anders kunnen doen, wanneer hij met in regenspraak wil komen met zijn vroeger arrest, dan onzen uitgever, gelijk vroeger den heer VAN HULST, op dit punt van alle regtsvervolging te ontslaan.

Het hof van Zuid-Holland heeft eene distinctie tusschen *gezag* en *waardigheid* des koonings gemaakt, welke geheel [illegible] is, en tot welken bewijs hem [illegible] argumenten in *latere vroeme* wet[illegible] is gaan zoeken. De wet van 1 juni [illegible] heet den persoon des koonings te [illegible] zoo wel zijnen privaten als [illegible] persoon, dezen laatsten greep zij in de woorden *gezag* of *waardigheid* des koonings te kennen, zonder door elk hunner eene bijzondere hoedanigheid te willen aanduiden; het een dient slechts ter versterking van het andere.

Ons dunkt de zaak zoo duidelijk, dat wij moeijelijk eene andere beslissing dan eene vrijspraak verwachten kunnen: het arrest van het Haagsche hof spreekt zichzelven tegen. Ook zou het nog al vreemd klinken, dat de uitgever eener courant, welke bij elke gelegenheid ten voordeele van de onschendbaarheid des koonings hare stem verhief, veroordeeld zou worden, op grond, dat zij in den heer VAN HALL die onschendbaarheid zou belaagd hebben.

Wij hopen, dat de Hooge Raad in zijne wijsheid eindelijk aan dit kostbaar en lang gerekt proces door eene vrijspraak een einde maken zal. Mogten onze ministers en uit leeren, niet langer eene in overhaasting tegen de Belgen gemaakte gelegenheids-wet in stand te houden noch zich achter den koning te verschuilen, waan het hunne eigene handelingen betreft. Wij zouden ons, in dat geval, ten behoeve der uitkomst, gaarne de lange onzekerheid, in welke de verschillende wijze van zien der leden van de regterlijke magt ons gehouden heeft, getroosten.

Buitenlandsche berigten.

DONAU-VORSTENDOMMEN.

Jassy, 14 jan. Uit *Galatz* [illegible] waardige besiegten ontvangen, gedurende de Grieksche feestdagen was deze plaats, namelijk het tooneel van oproerige rustverstooringen. Bij die gelegenheid werden enkel de joden op straat beleedigd en mishandeld, maar een tot 2000 man aangegroeide volkshoop drong, op den tweeden feestdag des namiddags, naar en in het [illegible] huis, haalde het neder en onder den [illegible] vernielde schoolboeken der *Thora* als trophaen, mede naar de koffijhuizen. Op den derden dag waren de onlusten het hevigst. Geen israëliet kon zich zonder levensgevaar vertoonen. De woedende menigte drong eindelijk onderscheidene door joden bewoonde huizen binnen, bij eenen Pruissischen onderdaan vernielde men deuren en vensters, beroofde hem van hare en goed en verpletterde voor zijne oogen een klein kind op de stenen, hetwelk men uit de armen der moeder gescheurd had. Eindelijk gelukte het aan de tusschenkomst van de Engelsche en Oostenrijksche consuls de rust weder te herstellen. Het gerechtelijk onderzoek dezer treurige zaken, van welke men voor het handels-krediet droevige gevolgen vreest, heeft reeds eenen aanvang genomen.

POLEN.

Warschau, 20 jan. Het schijnt, dat de doodsche stilte, welke sedert Paschen in onze geneesheerschappij [illegible] afgedrukken te worden. En zijn al thans aanwijzingen voorhanden, welke tot dit vermoeden geregtigen. Onder dezen is voorzeker het meest opvallend de bijeentrekking van zoo aanzienlijke troepen massa's in ons land, en korten tijd zijn hier reeds onderscheidene regimenten uit het keizerrijk doorgetrokken en dit meestendeels naar het westen en zuiden. Buitendien worden hier nog dagelijks nieuwe troepen verwacht. Het bedrag der zich thans binnen ons koningrijk bevindende troepen schat men op 100,000 man.

PRUISSEN.

Posen, 22 jan. In den namiddag van gisteren hebben onze stedelijke afgevaardigden eene zitting gehouden ter ontwerping der aan den ophanden zijnden zijnden landdag in te dienen petitiën. Naar bekend is geworden, zijn de volgende voorstellen met eenstemmigheid doorgegaan: 1o. dat bij alle besluiten de eenvoudige meerderheid van stemmen en alzoo niet, gelijk de met zulke verlangt, drie derde der stemmen, beslissend zal zijn; 2o. opheffing der bepaling, dat alleen leden van den magistraat en industriëlen of meringdoeden tot stedelijke landdagsafgevaardigden verkiesbaar zijn; 3o. vijziging van het tot dusver geworden tienjarig grondbezit bij afgevaardigden in een zesjarig; 4o. vermeerdering van het getal afgevaardigden uit den stand der steden; 5o. woordelijke publiekmaking der beraadslagingen op den landdag, met opgave der redenaren; 6o. opheffing der censuur en afkondiging van eene [illegible] tijdgeest overeenstemmende drukpers-wet; 7o. invoering der thans te Berlijn in toepassing zijnde strafvordering in onze provincie met algeheele openbaarheid; 8o. het leiden van den aan te leggen [illegible] oostelijken spoorweg van Frankfort aan den oever over de stad Posen naar den Weichsel; 9o. uitbreiding der provinciale standen tot rijksstanden. Daarenboven werd het voorstel tot oprigting van een handels-ministerie bij groote meerderheid van stemmen aangenomen. Ten slotte werd door twee christelijke leden zan het collegie het voorstel gedaan tot eene petitie betreffende de emancipatie der joden. Nadat de drie israëlitische stedelijke afgevaardigden, naar het voorschrift van het reglement, afgetreden waren, bleven er nog slechts 17 leden zan het collegie aanwezig, derhalve slechts één lid meer, dan tot het nemen van een besluit vereischt werden. Hieron werd het gedane voorstel in twee vragen gesplitst: 1o. zal de emancipatie der joden voorgesteld worden? 2o. zal er, in geval van bevestigende beantwoording dier vraag, eene onbepaalde of slechts eene bepaalde emancipatie worden voorgesteld? De eerste vraag werd, na korte discussie met twaalf tegen vijf stemmen bevestigend beantwoord, terwijl bij de tweede zich drie stemmen voor eene onbepaalde, veertien voor eene bepaalde emancipatie verklaarden. Er werd daarop nog eene uit vijf leden zamengestelde commissie benoemd, belast met het opstellen en voordragen der te maken beperkingen.

Heidelberg, 25 jan. De studenten aan onze hoogeschool kwamen overeen den professor *Morstadt* [illegible] uitvorzuchtigen antagonist of vijand van professor *Mittermaier*, — wegens eene opeenstapeling van zoorvallen, en in het ongeopend blijk van afkeuring te geven. De hoogleeraar *Morstadt* heeft anders zijne collegies talijk bezocht, zijne redeneringen en zijne voordrachten zoo duidelijk vele teekenaren. Wat betreft zijne beginselen en zijn karakter, zoo is het hiermede anders gesteld; hij staat bekend als een politische weerhaan en men noemt hem zelfs een' liberalen schreeuwer, wiens vrijzinnige woorden niet

met zijne daden te rijmen zijn; vooral zijn zijne uitvallen en schimpscheuten bij de studenten zeer gehaat. Van daar hunne afspraak; zij kozen als middel het brengen eener serenade, bij fakkellicht, aan professor *Mittermaier*, wat gisteren avond plaats greep. *Mittermaier* hield daarbij eene roerende aanspraak.

SAKSEN.

Leipzig, *28 jan.* Het gewigtigste, hetwelk ons nopens den buitengewonen landdag tot dus verre bekend werd, is het regerings-besluit, hetwelk het regt der standen, om, behalve regerings-voordragten, ook alle andere petitiën, bezwaarschriften, enz. van bijzondere personen en corporatiën aan te nemen, wel is waar, volkomen erkent, doch waarbij de wensch geuit wordt, dat dit zoo min mogelijk geschiede, ten einde den duur dezer buitengewone zitting niet onnoodig te verlengen. Het besluit schijnt, echter, daarom zoo belangrijk, dewijl de door de piëtistische partij en den conservatieven adel bezoldigde pers met verbazend veel opgewondenheid getracht heeft, dat regt aan dezen buitengewonen landdag te betwisten.

ENGELAND.

Londen, *30 jan.* In het Lagerhuis gaf de heer *Roebuck* kennis, dat hij zou voorstellen, dat de *income-tax* ook in Ierland ingevoerd, de inkomsten van de kerk van Ierland ten dienste der opvoeding gebezigd, en Iersche armen, ten koste der gemeenten waartoe zij behoorden, naar Ierland gevoerd zouden worden. Lord *G. Bentinck* zeide dat hij woensdag eene wet zoude voorstellen ter ondersteuning van het volk van Ierland, door den aanleg van spoorwegen aan te moedigen. — De heer *Roebuck* vroeg aan den eersten lord van de schatkist hoeveel er noodig zoude zijn, om de voorgestelde plannen ter ondersteuning van Ierland in werking te brengen.

Lord *John Russell* antwoordde, dat er waarschijnlijk £ 500,000 of £ 600,000 per maand noodig was tot augustus aanstaande, en het geheele bedrag zeven millioen £ zoude beloopen. Wat de wijze betrof, om het bedrag der gelden te bekomen, zoo achtte zijn lordschap het beter, het antwoord op deze zaak schuldig te blijven, totdat de gewone financiële opgaven zouden gedaan zijn.

— Gisteren deed in het Lagerhuis lord *Aberdeen* de vraag, of er van de Fransche regering reeds antwoord was ontvangen op de laatste nota aan lord *Palmerston* wegens de Spaansche huwelijken. De markies *van Lansdowne* antwoordde, dat dit ontvangen was en zoo spoedig doenlijk zou worden medegedeeld.

Eene soortgelijke vraag werd in het Hoogerhuis tot lord *Palmerston* gerigt en door zijne lordschap op gelijke wijze beantwoord. Op eene daarover tot hem gerigte vraag, antwoordde lord *Palmerston*, dat de bekendmaking nopens de uitgifte van Mexikaansche papierbrieven buiten weten van de Mexikaansche agenten had plaats gehad, en dat de zaakgelastigde van Mexico de verzekering had gegeven, dat niemand in Engeland tot die uitgifte was gemagtigd.

FRANKRIJK.

Parijs, *29 jan.* Het *Journal des Débats* verklaart, dat het de wil van het Madridsche kabinet geweest was, de beide huwelijken te gelijkertijd te doen voltrekken, en, wat de zending van den markies *de Miraflores* betreft, erkent datzelfde blad, dat zij ten doel had, aan den koning der Franschen zijne toestemming te vragen tot het huwelijk van den hertog van *Montpensier* met de infante *Luisa*; maar dat de heer *Guizot* niet vermeend heeft het antwoord des konings te moeten mededeelen aan den gezant van Engeland.

— Krachtens een besluit van het gouvernement, heeft een magistraat van de regterlijke magt eene visitatie begonnen in de geestelijke gestichten der hoofdstad. Deze visitatie heeft echter niets aan den dag gebragt, dat strijdig was met de wet. De inrigtingen, welke aan dezelve onderworpen waren, zijn in de grootste orde bevonden.

— In den *Moniteur* wordt de wet afgekondigd tot aanmoediging van den aanvoer van vreemd graan. Te gelijk vindt men daarin een koninklijk besluit, waarbij de uitvoer van maïs en van boekweit, alsmede van het daarvan vervaardigde meel tot den 31sten julij aan het hoogste regt wordt onderworpen.

— De markies *d'Espinay Saint Luc* heeft den romanschrijver *Alexander Dumas* voor den regter gedaagd en eischt van hem 50,000 franken schadeloosstelling, omdat *Dumas* in een zijner laatste romans, *la dame de Montsoreau*, een der voorvaderen van *Saint Luc*, in verachtelijk licht heeft voorgesteld. De roman loopt over het tijdperk van *Hendrik III*, en het geldt dus hier een geschiedkundig persoon, die voor meer dan twee en eene halve eeuw heeft geleefd.

Parijs, *30 jan.* De ongeregeldheden in Frankrijk ten gevolge van de duurte der levensmiddelen, welke men sedert eenige dagen als gedempt beschouwde, hebben zich op verscheidene punten wederom herhaald.

— Men verzekert dat lord *Palmerston* een oud geschil der Engelsche regering met Spanje weder heeft opgerakeld. Dit geschil bestaat in het vorderen der vrijheid van 5- à 6000 negers, Engelsche onderdanen zijnde, en welke thans op Cuba in slavernij worden gehouden.

— Eene ordonnantie brengt de uitvoerregten van maïs en boekweit alsmede van derzelver meel op het maximum, hetgeen tot 1 september aanstaande zal zijn, voor maïs 15 franken 40 centimes, voor maïsmeel 33 franken 60 centimes, voor boekweit 11 franken 20 centimes, en voor boekweitmeel 28 franken.

Eene tweede ordonnantie verbiedt den uitvoer tot 31 juli aanstaande van gort en zetmeel, alsmede van kastanjes en kastanjemeel.

— Volgens berigten uit Oran, van 21 januari, had generaal *Cavaignac* eene belangrijke razzia volbragt, tegen de onafhankelijke Ahmean Gerasas en tegen de vijandige Beni-Matar, en daarbij 33,000 schapen 600 kameelen en 80 gevangenen buit gemaakt, zonder zelf daarbij een eenig man te verliezen.

BELGIE.

Brussel, *30 jan.* Gisteren hebben de Gedeputeerden de beraadslaging over de begrooting van oorlog voortgezet. De heer *Lebeau* verlangde geene verandering in de grondslagen, waarop het leger gevestigd is, maar meende, dat het bedrag zoo veel mogelijk moest worden verminderd. Hem dacht, dat het kamp van Beverloo dit jaar konde worden opgebroken. Hij rekende de ontmanteling van sommige vestingen zeer wenschelijk. Hij zag geen voordeel in het behoud van de bevestiging aan Diest, omdat, zoo hij zich uitdrukte, indien er gevaar mogt ontstaan, dit *van eene andere zijde* zoude komen, als waartegen het versterkte Diest gerigt was. Hij wilde ook de soldij der troepen inkorten, omdat hij wel eens van ervaren officieren had hooren zeggen, dat de soldaat te veel bekwam en zich daardoor aan sterken drank te buiten ging. Dit laatste is echter hevig bestreden.

De minister *Prisse* heeft verzekerd, dat hij al wat mogelijk is bezuinigt, maar heeft tevens verklaard, dat, indien men hem zoude willen dwingen, om meer te bezuinigen, dan het algemeen belang gedoogde, hij zijn ontslag moest nemen. Van de zijde der centrale sectie is erkend, dat, zoo er niet was bezuinigd, gevordert de begrooting voor de landmagt in 1847 bijna 34 millioenen zoude hebben moeten bedragen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *31 jan.* Bij besluit van den 27sten januari, n°. 59, heeft Zijne Majesteit den heer *Jacobus Grooff*, bisschop van Canea, *in partibus infidelium* en apostolischen vicaris van Batavia, erkend in hoedanigheid van apostolischen visitator der missie in Suriname, in de Nederlandsche Westindische bezittingen.

— Op de gisteren gehoudene verloting der *Kunstkronijk*, die ten huize van den boekverkoper *K. Fahri* en ten overstaan van den notaris *J. G. van der Haak* plaats had, zijn aan de navolgende nommers schilderijen ten deel gevallen: 66. *L. Harting*, een Geldersch landschap met boerenwoning; [illegible] *F. C. ten Kate*, een binnenvertrek op het [illegible] Marken; 436. *C. Zieste*, een bergachtig landschap; 496. *J. P. van Wisselingh*, een kapitaal landschap genomen uit eene der schoonste streken van Gelderland; 526. *J. C. Schotel*, eene teekening in Oostindischen inkt; schepen bij een havenhoofd; 570. *J. M. H. ten Kate*, een stil leven; 605. *C. C. Huismans*, een ziekbed; 673. *H. Roelofs*, een landschap; 813. *L. Andreae*, eene woning aan 't strand; 898 *Maria Vos*, een stil leven; 969. *A. J. Ehnle*, ondervreugde, een rijk gestoffeerd vertrek met figuren; 994. *H. G. ten Cate*, een gezigt in de omstreken van Amsterdam bij maneschijn; 1026. *J. H. Jongkind*, een strandgezigt; 1059. *Ch. Roelofsen*, eene heiligschennis; 1063. *A. Weiss*, een [illegible]; 12[illegible] *N. J. Rooseboom*, een landschap met eenen spoortrein, gezigt tusschen Haarlem en Amsterdam; 126[illegible] *Henriette Knip*, een hondje en eene papegaai aan een venster; 1417. *W. C. Chimaer van Oudendorp*, de gestoorde minnehandel; 1437. *J. P. van Wisselingh*, een landschap; 1451. *C. 't Hoen*, een winter met schaatsenrijders; 1458. *C. C. Kanneman*, eene woelende zee met schepen; 1841. *H. F. C. ten Kate*, de wedergevonden bruidegom. — Het vrouwenbeeld of mannequin is getrokken door n°. 1222. Complete exemplaren van het jaarboekje *Aurora* door de nommers 612, 772, 929, 1259, 1402. De geïllustreerde uitgave van het leven van *Willem I* door de nommers 12, 425, 488, 943, 1061, 1210, 1313, 1571, 1647, 1737.

— In de zitting van den Hoogen Raad, kamer voor strafzaken, van heden, heeft het openbaar ministerie bij monde van den advokaat-generaal, den heer *De Beth*, desselfs conclusie genomen in de zaak van *A. Schoonenburg*, die in cassatie gekomen is tegen een arrest van het provinciaal hof in Zuid-Holland, van 14 october jl., betrekkelijk de ongeregeldheden, die in de avonden van 21 en 22 september 1845 te 's Gravenhage en te Delft zijn voorgevallen. De advokaat-generaal heeft geconcludeerd tot verwerping van het ingestelde beroep en tot veroordeeling van den requirant in de kosten. Uitspraak den 23sten dezer.

— Z. Exc. de minister van financiën heeft, bij resolutie van 16 dezer, de heeren arrondissements-directeurs, enz. uitgenoodigd, om de daarbij betrokkene ambtenaren in hunne respectieve directiën, waar zulks noodig is, te herinneren aan het bepaalde bij artikel 143 der algemeene wet van 26 augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38) en hun aangeschreven, dat zij de belanghebbenden doen opmerken, dat de administratie bij zigtbaar verkeerde opgave van vrije goederen [illegible] bevoegdheid heeft, om de hoeveelheid *ten hoogste* der aangevers te doen opnemen, van welke bevoegdheid bepaaldelijk gebruik gemaakt zal moeten worden ten opzigte van zoodanige aangevers, die, na eenmaal hieraan herinnerd te zijn, desniettemin voortgaan met het doen van overdreven aangiften in deze zaken.

— De *Nederlandsche Stoompost*, zegt, vroeger het loffelijk doel der vereeniging tot aankweeking van [illegible] aanbachtelijken [illegible] juicht en haar, om daarbij aangevoerde redenen, geweerd heeft, aan de bijzondere aandacht van alle ingezetenen dezer stad te moeten aanbevelen. Dat weekblad had daarbij gevragt: »Of dusdanige bemoeijingen niet tot den werkkring der loffelijke maatschappij: *tot Nut van 't Algemeen*, konden gerekend worden te behooren, willen wij aan het oordeel van desbevoegden overlaten." Hem meende, dat daardoor tegen den *geest* dier instelling niet zoude gezondigd worden. »Het strekte ons — gaat het blad nader voort — tot eene aangename zelfvoldoening, te zien, dat onze meening gedeeld werd daar, waar zulks het meeste doel kan treffen. Op de gewone maandelijksche vergadering, namelijk van de 's Gravenhagsche departement der maatschappij: *tot Nut van 't Algemeen*, [illegible] woensdag avond, werden wij aangenaam verrast, door uit den mond van den geachten voorzitter openlijk dezelfde opinie te hooren uiten, dat deze bemoeijingen, namelijk, met den geest der maatschappij [illegible] en aanleiding zouden geven tot andere voorstellen [illegible]."

Rotterdam, *31 jan.* Heden avond, omtrent half acht ure, arriveerde alhier Z. K. H. prins *Hendrik* over de pollensluis van Vlaardingen. [illegible] hoogstdezelve eenige oogenblikken verloefde, en door den vice-president der koninklijke Nederlandsche Yacht-Club werd verwelkomd.

Breda, *30 jan.* Aangaande de arrestatie der twee [illegible], donderdag jl. aan den Moerdijk, door de koninklijke marechausseën gedane [illegible] melden, dat zij [illegible] genoegzame redenen aanleiding waren om hen in verzekerde bewaring te houden. Zij zijn derhalve op vrije voeten gesteld.

Sneek, *30 jan.* Men vernoemt, dat [illegible] de opvoeding van [illegible] op kosten van den staat verpleegd.

Zwolle, [illegible] jan. Een landman uit deze streken was deze dagen het offer van eene kleine opligterij. Een heer en eene dame kwamen in de herberg van zijn dorp aan, en gaven hem met wenken te [illegible] dat zij [illegible] rijtuig hem naar Zwolle [illegible]

[illegible] van f 800 [illegible] geldte [illegible] was. [illegible] werd er een boer gevonden, die hem tegen eene zekere beloning derwaarts zoude brengen. De boer betaalde op verzoek de tollen, de verteringen en ook het middageten bij den kastelein alhier, waarop mijnheer en mevrouw uitgingen om eventjes de erfenis te gaan ontvangen en vervolgens boer en kastelein te betalen. Beiden waren, naar men later vernam, den weg naar Deventer ingeslagen, terwijl de boer zich de onkosten der reis en van het middageten moest getroosten. Men wil, dat de mevrouw een mijnheer is geweest en beide een paar schavuiten zijn.

Ingezonden stukken.

De heer VAN HALL *en zijne goede geest, het* BLEIJSJE.

Zoo iemand in den lande, in Europa, in de wereld, — wij, voorzeker, wij hadden nooit of nimmer durven vermoeden, dat de groote Nederlandsche IK-man ooit of immer op één dag zou komen genoemd te worden met den [illegible] van den *Enkhuizer Almanak*, het nederige en zedige BLEIJSJE, dat [illegible] we aan de akademie gekend hebben.

Maar zoo wij nooit of nimmer aan die zotte presumtie ons zouden hebben kunnen bezondigen, — dit zeventwaalf minister-vonnis mag het in het hoofd hebben kunnen kijgen, [illegible] alleen ware, dat datzelfde BLEIJSJE nog eenmal de goede geest zou worden van dezelfden grooten minister-wijsgeer; dat datzelfde BLEIJSJE Kamerheerije eenmaal, als ware het, de [illegible] zou worden van den heer VAN HALL, als het ware, het *ander* IK, van den grooten IK. En toch, — wij hebben op nieuw geleerd, dat menschelijke berekeningen falen, dat de goden lachen met de schijnbaar meest gegronde en gegronde verwachtingen der sterveling.

[illegible] in een vorig opstel, onder anderen [illegible] dat de heer VAN HALL er in 1842, toen hij zijne ministeriele loopbaan aanving, lang zoo kwaad niet uitzag, als hij in 1844 bleek te zijn, en hoe wij voorts deden opmerken, dat diezelfde heer VAN HALL, nog op 31 maart 1842 de meest liberale en constitutionele beginselen beijdende en de meest [illegible] plannen koesterende, reeds op 26 september 1843, bevangen, zoo als hij voorgaf, door den Kamergeest, verklaarde, voortaan, gelijke lijn trekkende met de Kamer, tot politische lens te zullen aannemen, „behoud van hetgeen bestaat" (en niet bestaat?) „Behoud van onze *staatsvorm* zoo wel „als van het openbaar krediet."

Wat is er nu sedert 26 september 1843 in ons Parlement, de Tweede Kamer, voorgevallen? Behalve condemnatie van twee Behoudsmannen wegens grondwets-overtreding en de doordrijving der monsterwet, hebben wij nog eene gewichtige gebeurtenis [illegible] schoot der Kamer [illegible] de [illegible] of verlossing van hab. *Behoud*. De Kamer heeft sedert, bij meer dan eene gelegenheid, maar vooral bij gelegenheid van het voorstel der Negenmannen, op 30 mei 1845 verklaard, dat er noodzakelijkheid aanwezig was, en is tot herziening der grondwet, en hebben de Tweede Kamer op 26 [illegible] werkelijk nog geheel [illegible] aan het [illegible] dat de Kamer geheel van [illegible] beginselen;" ten einde zoodoende der Kamer het Behoud op het lijf te praten, — zoovel is zeker, dat de Kamer, de [illegible] heden ten dage, op 1 februari 1847, niet [illegible] gebeucht is „aan de *behoudende* beginselen [illegible] de *herziening* der staatsvorm, der grondwet [illegible] en [illegible] staat. De Tweede Kamer is [illegible] maar de heer VAN HALL [illegible] op hetzelfde, zoo niet op een lager standpunt, [illegible] waarop hij in 1843 zich inbeeldde te [illegible] krediet heeft hij — neen heeft ie [illegible] het eigend heeft hij verbeurd, niemand [illegible] geloften, of zijne grootspraak gelooft. Dat [illegible] eenzaam, en alleen op zijn standpunt. — [illegible] hij staat er niet alleen; hij staat er [illegible] in de [illegible] ministerraad hebben [illegible] der Dwaling en de gepersonifieerde [illegible] alle mogelijke CATILINA's, MARCUS TULLIUS DE TOMES en de overige middelen van het Behoud, en tot paranimf neen tot plechtanker in de Kamer hebbende den pamfletist [illegible].

Men weet, alle (1) leden der Kamer, op één na, den geknischten redegtoon, hebben zich voor de herziening verklaard; de heer [illegible] legde, echter, de schriftgeleerde verklaring af, „dat hij niet als een „andere [illegible] de plannen van het staatsgebouw wilde „omverrukken, maar behouden, wat . . . . . bestaat." Men weet wijders, dat MARCUS TULLIUS DE JONGE, in het beruchte manifest van 30 mei 1845, verklaarde, dat de ministers niet overtuigd waren van de noodzakelijkheid eener herziening, wordende zijne „beschou„wingen eenstemmig gedeeld," zooals hij peroreerde, „door alle 's koenings ministers;" en hieruit blijkt dus tevens, dat ook de heer IK alnog het *„Behoud van „wat bestaat"* aankleeft. Gelukkig voor hem, dat hij althans nog éénen steunpilaar in de Kamer heeft, den heer BLEIJS: dat is de IK-*rots*, waarop hij bouwen zal. Of liever, ongelukkig, — neen, het is toch gelukkig, — maar voor de natie!

Intusschen zien wij al wederom uit deze feiten, dat hoedje om zijn boontje komt, dat het kwaad altijd zijnen meester zoekt. Had de heer VAN HALL dezelfde beginselen blijven aankleven en verkondigen, welke hij als simpel advokaat, dagbladschrijver en pamflettist, zelfs nog als minister van éénen dag, *verzekerd* had aan te kleven en te belijden, — zijne feilen als minister, de monsterwet uitgezonderd, — ten de natie, de goede natie, hem welligt vergeven hebben, had hij, in stede van zijne vroegere beginselen te verkoochenen, en bij wege van transactie, den Kamergeest te adopteren en het Behoud aan te hangen, zijne vrijzinnige begrippen behouden en blijven verkondigen, — er zou thans niet eene zoo groote kloof tusschen hem en de Kamer bestaan en eene herziening, welke onvermijdelijk is, ware, in stede van zijnen val, zijne opkomst geweest.

Droevig, inderdaad, is het te ontdekken, hoe weinig de mensch de krachten, welke hij bezit, besteedt tot een edel, grootsch doel; droevig, te ontwaren, hoe weinig de mensch de talenten, welke de Hemel hem mogt gegeven hebben, ontwikkelt en strekken doet tot hetgeen, waarvoor zij bestemd waren; droevig, inderdaad, zeer droevig, te zien, hoe de heer VAN HALL voortaan gaat kuijeren met den heer BLEIJS; — nog droeviger, — omgekeerd.

De op te rigten algemeene Nederlandsche maatschappij van landbouw.

In een der nommers der *Provinciale Utrechtsche Courant* vonden wij een artikel uit Assen, waarin de wensch uitgedrukt wordt, dat het plan ter oprigting eener algemeene Nederlandsche maatschappij van landbouw niet verwezenlijkt mogt worden, om reden: 1o. dat er reeds zoo veel gelijksoortige maatschappijen bestaan, zoodat, door vermeerdering derzelven, de krachten slechts verdeeld zouden worden, en 2o. omdat de maatschappij van nijverheid zich iverig de belangen van den landbouw aantrekt. Later ontvingen wij eenen partikulieren brief, waarin de schrijver ons meldt, dat onderscheidene personen, die hij over het tot-stand-brengen der bedoelde maatschappij gesproken had, met ongeveer dezelfde bezwaren [illegible] waren. Wij, die ons van [illegible] eener algemeene Nederlandsche [illegible] vereenigd houden, achten ons, in het belang der zaak, verpligt, ons gevoelen daaromtrent te uiten, ten einde, zoo mogelijk, de bezwaarmakers tot andere inzigten te brengen, en te voorkomen, dat anderen, die, overigens, gunstig gesteld [illegible] worden.

Het is waar, er bestaat bij ons sedert de laatste jaren een vrij aanzienlijk getal maatschappijen van landbouw, die onlegenseggelijk ieder in haren kring veel bijdragen om landhuishoudelijke kennis te verspreiden, landbouwers tot elkander te brengen, uitwisseling van gedachten te bevorderen, enz. Maar deze genootschappen werken slechts in eenen beperkten kring. Minder derzelve sluit zich op binnen de grenzen eener provincie en wij weten het bij ervaring, dat het bestuur van een derzelve een erkend nuttig voorstel van de hand wees, omdat het *algemeen*, *niet enkel voor de provincie*, van nut was. Daarom juist hebben wij behoefte aan eene maatschappij van landbouw, wier werkkring zich over het geheele vaderland uitstrekt.

Maar is daarvoor de maatschappij van nijverheid, die het als eene harer hoofdzakelijkste bedoelingen stelt landbouw te bevorderen, niet voldoende? — Of deze maatschappij aan andere nijverheidstakken belangrijke diensten bewezen heeft, wagen wij niet te beslissen; wij willen het vooronderstellen. Maar aan den landbouw? — Aangenaam zal het ons zijn, indien men ons gelieft aan te wijzen, wat zij buiten het jaarlijks uitschrijven van prijsvragen, waarvan eene menigte jaren lang in het programma paraderen zonder dat zij ooit beantwoord worden, het uitloven van medaljes en premiën voor proeven, die gedeeltelijk nimmer uitgevoerd worden en niet kunnen uitgevoerd worden, omdat de premiën in geene verhouding staan tot de daarvoor te maken kosten, in het onzekere altijd, of men, na al zijne moeite en kosten, den prijs zal worden waardig gekeurd, — men gelieve ons, zeggen wij, aan te wijzen, wat zij anders gedaan heeft. Wij willen de waardigheid dier maatschappij in andere opzigten niet aanranden. Zij heeft hoogst nuttige industrie-scholen helpen oprigten, die schoone vruchten beloven, — maar heeft zij zich ook het landhuishoudelijk onderwijs, het voor den geheelen staat noodzakelijkste industriële onderwijs, aangetrokken? Wij hebben er geen spoor van ontdekt. — Heeft zij de bestaande scholen van dien aard ondersteund? Wij hebben er nimmer iets van vernomen. Eene maatschappij, die zich alle nijverheidstakken zal aantrekken, klinkt fraai — maar de zaak komt ons onuitvoerlijk voor. Eene maatschappij kan evenmin als een enkel persoon twee heeren, veelmin allerlei heeren, dienen. Want, behalve, dat er door de meerderheid der leden lightelijk eene eenzijdigheid kan te weeg gebragt worden, zoo worden in ieder geval de krachten versnipperd. Wij hebben het bewijs hiervoor in de industrie-scholen zelve. Zij kunnen niet ruim genoeg ondersteund, derzelver getal kan niet vermeerderd worden omdat de fondsen der maatschappij tot te veel einden verdeeld moeten worden, waardoor eene goede zaak onvoltooid blijven moet. Eene maatschappij moet, even als elk bijzonder persoon, zich een hoofddeel voor haar streven stellen, alle hare krachten daarop rigten, alleen dan kan het doel bereikt worden. — Eene maatschappij immers is niets anders als eene som van krachten ter bereiking van een doel, dat voor een enkel persoon onbereikbaar is, ter volvoering eener taak, die de krachten van een individu te boven gaat. Maar, wanneer zoodanige maatschappij van hare oprigting af de kiem der verdeeling van kracht in zich draagt, dan is dit hetzelfde als wanneer een leger barricades opwerpt op den weg, dien het zelf passeren moet. — Eene maatschappij met een doel kan wonderen doen en daarom houden wij het er voor, dat de betrekkelijk kleine provinciale genootschappen onnodig meer nut zullen stichten, dan de kolossale maatschappij van nijverheid, juist omdat zij zuiver landhuishoudelijk zijn. Maar deze moeten door eene algemeene maatschappij als met een snoer verbonden worden; zij moeten hunne afgevaardigden ter vergadering der algemeene maatschappij zenden; zij moeten, overigens, in hunnen kring onafhankelijk blijvende, de bedoelingen der algemeene maatschappij in de hand werken, daarmede in den hunne hun verdeel krachten te doen en daardoor tot het groote doel medewerken.

Men vreeze niet, dat de algemeene Nederlandsche landhuishoudelijke maatschappij eenig ander genootschap in den weg treden zal. Indien wij toch den geest begrepen hebben der mannen, die zich de oprigting der bedoelde maatschappij voorstellen, dan zal het eerste, zoo niet het eenige doel zijn wetenschappelijke kennis te verspreiden over den landbouwenden stand, het landhuishoudelijk onderwijs van daartoe opzettelijk ingerigte scholen, zoo wel als op de dorpsscholen te bevorderen en te ondersteunen, en hieraan juist hebben wij behoefte. Alleen door meerdere kennis kan de landbouw opgebeurd en productief gemaakt worden; alleen daardoor kan aan vele ledige handen werk worden verschaft, want onze grondbezitters, hetzij dit heeren of boeren zijn, bezitten middelen genoeg, om verbeteringen daar te stellen, indien zij slechts weten hoe zij verbeteringen aanbrengen kunnen en

(1) De heer NOOTT en misschien nog twee à drie stukken der leden van de Kamer hebben — vermoeden wij — wel mede tegen alle herziening *willen* voteren, maar hunne votums waren zoo niet regt duidelijk, wij mogen hier niet, op presumtie, de daad voor den wil, of omgekeerd, nemen.

motien. Komt dan, wanneer de huizen zoo veelkiennis anlien verkregen hebben, dat zij een boek verstaan kunnen, zal het verspreiden van landtuishoudelijke geschriften nuttig zijn: voor dien tijd is het nutteloos en misschien gevaarlijk wegens misverstand. Om deze redenen wenschen wij het vaderland aanvankelijk geluk met het plan ter oprigting eener algemeene Nederlandsche landtuishoudelijke maatschappij en hopen, dat wij ons spoedig koesteren mogen in den gloed, dien deze maatschappij ontsteken zal; en wij geepen, naar onze innigste overtuiging, een ieder, die het met het vaderland wel meent, toe ondersteunt door uwe toetreding de poging der edele mannen, die, zonder eenig eigenbelang, alleen uit liefde tot de wetenschap en ter bevordering van maatschappelijk geluk deze zaak ondergenomen.

De Militaire Spectator.

In het no van december 1846, pag. 117, leest men.

»Twee voorstellen, door het hooge bestuur gedaan, namelijk de voorziening in geneeskundige hulp der gepensionneerden, en het daarstellen van een paarden fonds, hebben schipbreuk geleden op de opinie der belanghebbenden. Ofschoon die voorstellen al niet gedeeld hebben in het medegevoel van de officieren, — moeten zij, echter, billijker wijze, gerangschikt worden onder de goede bedoelingen van de regering.

»Het afwijzen van eenen maatregel, waardoor de bereden officieren zich op eene voor hen voordeelige wijze zouden hebben kunnen remonteren, behoort onder de vreemdsoortige verschijnselen van dezen tijd, *waaraan de geest van tegenstand niet vreemd schijnt te zijn.*"

Wij verklaren deze redenen geheel *uit de lucht gegrepen en bezijden de waarheid.* Er bestaat bij het korps officieren van het Nederlandsche leger geenen geest van tegenstand, maar eenen geest van onafhankelijkheid en zan afkeuring. Dat de heer redacteur met de daden van Z. Exc. zeer ingenomen is, *à lui permis*; — maar wanneer zijne kameraden met een voorstel niet kunnen instemmen, dit aan niet zeer militaire inzigten toe te schrijven, hadden wij van Zijn Ed. niet verwacht. Een voorstel, voor ons voordeelig, af te slaan uit eenen geest van tegenstand, zonde voorwaar bij de artillerie- en kavallerie-officieren zeer weinig gezond verstand verraden.

Een geest van afkeuring bestaat er bij het leger, zoovel in hoogere als in lagere rangen: dit is niet onikennen; — maar voorzeker heeft er geen ministerie bestaan, dat daartoe zoo ruimschoots aanleiding gaf; het goede, dat er gedistilleerd wordt is bitter gering, terwijl het aantal bokjes, welke er door Z. Exc. en scriba's geschoten worden, legio is, grootendeels voortspruitende uit eenen geest van centralisatie en te weinig kennis van de twee hoofdwapens.

De redenen, waarom men de twee voorstellen, hier bedoeld, niet wilde aannemen, zijn, omdat de voorwaarden, waarop men deze gunsten zoude kunnen genieten, onaannemelijk waren. Men wilde fondsen oprigten, die, zoo al niet onnoodig, ten minste voor eenen luitenant of gepensionneerde te kostbaar waren. Indien Z. Exc. werkelijk het lot der gepensionneerden wilde verbeteren, — dan ware het immers veel edeler geweest, om, toen men deze voorwaarden niet goedvond, naar anderen rond te zien, dan in de aanschrijving, waarin het mislukken van dit plan kenbaar gemaakt werd, eene soort van boosheid aan den dag te leggen. De zaak is te omslagtig en te ingewikkeld behandeld. Waarom niet eenvoudig bepaald:

1o. Het is aan de officieren van gezondheid vergund, om, des verkiezende, de gepensionneerden te kunnen behandelen.

2o. De officieren, die gepensionneerd zijn, en medicijnen uit de militaire apotheken verkiezen, kunnen dezelve bekomen, onder voorwaarde van eene maandelijksche contributie, hetzij het recept door eenen officier van gezondheid of door eenen civielen geneesheer voorgeschreven zij.

Indien Z. Exc. werkelijk den artillerie- en kavallerie-officieren het remonteren mede gemakkelijk en min kostbaar wil maken, waarom dan niet aan den wensch van velen toegegeven, door te bepalen:

»Een officier der artillerie of kavallerie kan, des verkiezende, een paard uit de remonte of het regiment nemen, mits kontante betaling." Het is te veel goedheid, zich ook nog met de betaling te willen belasten; onze kapitalen zijn niet zoo groot, of wij kunnen ze zelf zeer goed administreren.

Wat de goede bedoelingen van Z. Exc. betreft, hieraan twijfelt niet niemand; welk minister heeft geene goede bedoelingen? Maar bedoelingen zijn niet voldoende: men moet ook kennis van zaken hebben en zich van kundige personen omringen; bovendien speelt het noodlot ook eene groote rol in de goede of slechte uitkomsten. »*C'est à folie de lutter contre sa destinée*" (zegen ons van Lettre aux messieurs de l'académie.).

De bedoeling van Z. Exc. was — en wij zal hieraan twijfelen — om bij het aanvaarden van de portefeuille, de infanterie en kavallerie op dezelfde hoogte als onze artillerie te brengen; maar het noodlot wilde het niet. De bestemming van Zijne Excellentie was, de artillerie op eene ongekende hoogte te brengen; maar de infanterie en kavallerie den kreeftengang te doen gaan het fatalisme drukt te zwaar op deze twee wapens, dan dat Z. Exc. met zijne krachten dezelve op die hoogte zoude kunnen brengen. Het 2de bataljon jagers heeft onwrikbaar, bewezen, dat onze infanterie er vatbaar voor is.

Wie twijfelt er aan, dat het de bedoelingen van Z. Exc. is, het leger goed te kleeden, welnu, wat wordt er van die goede bedoelingen? Nimmer heeft men zulk slecht laken en kleine equipement-stukken gehad: alweder het noodlot doet dit ten nadeele van het leger uitvallen, en zoo druk het noodlot in alle deelen op ons land, in het klein en in het groot.

Onder anderen ook nog met onze stelsels van verdediging: — wie twijfelt er aan, dat het de bedoeling van de regering en den Hoogwelgeboren (gewordenen) jonkheer MERKUS VAN GENT is, dit op de beste en goedkoopste wijze in te rigten. Wel nu, het noodlot wil het niet: Bergen-op-Zoom, Breda met de nieuwe werken, Maastricht en Venlo, zijn voor ons onnoodig. Men is er innig van overtuigd, maar het noodlot doet dit alles verkeerd, duur of onnoodig inrigten en behouden. Jonkheer MERKUS VAN GENT, de grootste genie-officier van ons land, ziet dat alles wel in, — maar het noodlot heeft hem dien moeilijken weg doen inslaan; en de man kan, met den besten wil van de wereld, niet meer terugkeeren.

Even zoo is de regering innig overtuigd van de noodzakelijkheid eener grondwets-herzieningo — maar het noodlot dwingt haar eenen gehoel, gaanden en verkeerden weg in te slaan, en met den beste bedoelingen der wereld mislukt haar alles.

Wij raden dus vele personen, die in hoogere betrekkingen zijn geplaatst om het belang van het land te behartigen, zich minder moeite te geven; want zij zijn toch door het noodlot bestemd om niets goeds te doen. De eenige wijze om de zaken beter te doen gaan, is, om minder op eigene en meer op andere krachten te steunen, of wel eenen eerlijken aftogt te blazen.

X.

Advertentiën.

Op den HUIZE DOORNBURG, overleed, den 24sten Januarij 1847, voorzien van de Genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk, in ouderdom van 86 Jaren en ruim 3 Maanden, de Hoog Wel Geboren Vrouwe *MARIA CLARA BARONESSE VAN DELDEN*, douairière van Wijlen den Heer *BARON VAN DOORNEBURG*.

J. GOSTKIN,
Pastoor.

W. T. BERKSEN, *D. Z.*
Executeuren.

VERPACHTING

VAN EEN

Grutterij, Cement- en Lijnmeel-Fabrijk.

Men is voornemens, om, op Donderdag den 11den Februarij aanstaande, des namiddags precies ten vier ure, te *Zutphen*, in het *Vaderlandsche Kasteel*, openbaar te verpachten voor den tijdsduur van drie jaren:

Eene komplete en sedert onheugelijke jaren gedreven GRUTTERIJ, CEMENT- en LIJNMEEL-FABRIJK, benevens ruime en logeable WONING, voorzien van veelvuldige GEMAKKEN, spatieuse GOEDERS, afzonderlijken KELKEN, twee POMPEN, twee OPENE PLAATSEN en zeer geschikte STALLING, in kommunie met eene groote Straat.

Het Woonhuis aan gezondere Gaarde Wan bekende ter zoning staande, in de Bakkersstraat.

Nadere informatiën zullen bekomen bij den Notaris *VAN LOEN SELS* te *Zutphen*.
Brieven franco.

De Notaris Mr. *J. NIEHOFF*, zal op Requisitie van den Heer *J. S. HAMMANS*, Advokaat te *Arnhem*, als gemachtigde van de Beneficiaire Erfgenamen van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer Jonkheer *J. LOPES SUASSO* en Echtgenoot, op den 10den dezer, te 10 uure, in de Turfstraat, te *Arnhem*, ten Huize van den Koopman *MELIER*, Vendue houden van:

Eenige MEUBELEN en HUISRAAD, MANNEN- en VROUWEN-KLEEDEREN, LINNEN- en WOLLENGOED, AARDE- en GLASWERK; VERLAKT PENDULE, eenige RARITEITEN, GOUD- en ZILVERWERK, GOUDEN- en ZILVEREN HORLOGIEN, eenige BOEKEN en MANUSCRIPTEN, waaronder uitmuntende THEOLOGISCHE en andere WERKEN in de *Hebreeuwsche* en *Portugesche* TALEN, SCHILDERIJEN en PLATEN, enz. enz.

Te zien daags te voren, tot 's middags 4 uur.

Door ondergeteekende te *Zevenaar*
UIT DE HAND TE HUUR, om met den 1sten Mei 1847 te aanvaarden, eene bij voortduring in volle werking zijnde BROOD- en KOEK-BAKKERIJ, met HUIS en al de daartoe behoorende GEREEDSCHAPPEN, staande aan de Didamsche straat, zijnde de landsweg van *Arnhem* op *Emmerik*.

Gadingshebbenden gelieven zich aan te melden bij den Notaris *PLIESTER*, te *Zevenaar*.
Brieven franco.

In Huur gevraagd tegen primo Mei:

Een klein BUITENTJE, van *vier* KAMERS, KEUKEN, KELDER, ZOLDER en HOF, liefst tusschen de Steden *Arnhem* en *Zutphen*. — Adres, *franco*, Letter *A. Z.*, aan den Heer *W. J. THIEME*, Boekhandelaar te *Zutphen*.

Oproeping van Schuldeischers.

De bekende en onbekende Schuldeischers in het Faillissement van nu wijlen *DORUS KENNEDIJ*, in leven Koopman in Houtwaren, gewoond hebbende te *Zult-Evenet*, de Bezitters van de Pand- of Hypotheek-houders daaronder begrepen, die op den 29sten dezer maand niet zijn opgekomen, worden bij deze, ter voldoening aan het bevelschrift van den Edel Achtbaren Heer Regter-Commissaris in voornoemd Faillissement, van laatstgenoemden datum, andermaal opgeroepen, om te verschijnen in de tweede bijeenkomst ter verificatie hunner Schuldvordering, die gehouden zal worden op Donderdag den 25sten Februarij 1847, des middags ten 12 ure, in het Lokaal der Teregtzittingen van de Arrondissements-Regtbank te *Tiel*.

Zult-Evenet, den 15den Januarij 1847.

De Curator in voornoemd Faillissement,
H. JUTA.

Allen, die iets te vorderen hebben van *HENDRICUS JANSSEN*, Landbouwer, wonende te *Bemmel*, ambachtschap *Haaldere*, worden verzocht daarvan vóór den 15den Februarij 1847 opgave te doen ten Kantore van den Notaris *C. E. STOLK*, te *Bemmel*.

J. B. BECCARI EN BAPTIST CHEUDE, Meesters ITALIAANSCHE ROOK-VERDRIJVERS, binnen de steden *Haarlem* en *Utrecht* geïnformeerd zijnde, dat er in de stad *Arnhem* geen deskundig persoon gevestigd is, die den Rook op wisse gronden kan verdrijven, zijn overgekomen eene PROEF te nemen, om, zoo mogelijk, daarin te voorzien. Ten dien einde zullen zij voortaan op elken Zaterdag te spreken of te ontbieden zijn ten huize van den Heer *P. A. SPAEN*, in *de Paauw*, en zoo het in vervolg van tijd mogelijken, dat een der beiden zich ter dezer stede zou moeten vestigen, zal van gevolg gegeven worden. Zij allen dus, die hunne vertrekken van den Rook wenschen bevrijd te zien, worden verzocht zich deze gelegenheid ten nutte te maken, terwijl bovengemelde alle Soortgelijke Dienst van dezelfde soort of tot verbeteringen van dezelfde soort, of tot verbeteringen van Rook, zullen worden opgevraagd voor dat de ondervinding, van een geheel jaar, zal bewezen hebben, dat men ongehinderd kan zieken zonder [illegible] te worden.

Arnhemsche Marktprijzen.

Nijmegen, 1 februari 1847.

Doordien het ijs in de rivieren geheel is opgehouden, was de aanvoer van alle graanvoorwerpen [illegible] en ging tot vorige prijzen vlug af: *Hooglandsche* f 13 à f 13.50; *Vaderlandsche* f 12 à f 13.50. *Rogge* was [illegible] *Haarlemsche* en *Pruissische Rogge* werd [illegible] van f 6.75 à f 7.25 besteed. — *Boekweit*: f 7.60 à f 8.50. — *Haver* veel aangevoerd, doch meest alles van zeer geringe kwaliteit en wegt, men heeft [illegible] f 2.25 à f 2.50 besteed.

Schutterijzen te Zutphen.

[illegible]

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.